

Szex - szerelem 1. rész

Bedugja, kihúzza, mégis szingli a szingli!

Egyre inkább népszerűsített életforma a magányosság, szebb(?) nevén, a szingliség. A médián keresztül a gazdaság folyamatosan sulykolja ennek a létnek a nagyszerűségét. Miért és kinek jó ez? Az egyedül élő ember nemtől függetlenül tudat alatti hiánnyal küzd. A pár hiányával. Azért az évezredek dolgoznak ám bennünk, még akkor is, ha erről nem akarunk tudomást venni. A kétféle elvárásnak eleget tenni kívánás problémájával küzdő lélek állandó feszültségben él, és állandóan lelki és testi sérülések érik. A beteg ember pedig kihasználható, manipulálható. A megfelelni vágyás kényszere kiszolgáltatottá tesz. Aki ilyen, az máris tökéletes fogyasztó lesz. Sok tehetős, karriert épített, magas beosztású nőtől halottuk már, hogy azért jó a szingliség, mert, bár egyedül van, de senkire nem kell figyelemmel lennie, és akkor vált partnert, amikor akar. Pénzért pedig jó szeretőket tud venni. Hm, tényleg ezt akarja az egészséges lelkületű nő?

A magukat civilizáltak mondó társadalmak, elődeikhez hasonlóan sokszor és sokféleképpen jelenítik meg a szexet. A fényképezés és a film megjelenése kibővítette az eszköztárat, és élnek is a lehetőségekkel. Ma már szoft és kemény pornófilmek százazrei készülnek évente a világ minden zugában. Azért készül ennyi, mert folyamatos és biztos piacuk van. Régi kultúrák is festették, szobrászkodták, rimelték, írták a nemiséget. Az indiai szobrok, a Káma Szutra, Bocaccio Decameronja, hogy csak a legismertebbeket soroljuk, mind erről szóltak. Volt azonban két nagy különbség köztük és a mai megjelenések zöme között: a régiek róla meséltek, míg a maiak helyette készülnek. Amíg a hajdani ábrázolások a mindennapok gyakorlatát mutatták, addig a maiak egy művi és eltorzított nemiség nem létező világát teremtették meg.

A pornó által megjelenített, és példaként állított alakok egyike sem a valós élet szülője. A nőstény nem nő, hanem egy hörgő, rikoltozó, szemforgató, szájnyalogató kéjgép, aki verejtékesre dolgoztatja a rajta munkálkodó légkalapácsost, gyakran kőtörő brigádost. Nem férfival szeretkezik, hanem egy arctalan, a falloszt kiszolgáló géppel, amelynek szerepe a különböző sebességekkel megvalósított „bedug-kihúzza”, majd a lehető legnagyobb mennyiségű sperma kilövellésére korlátozódik. Valóban ilyen a jó szex?

A csikló nem a csik és a ló szavakból keletkezett!

Az ember kétnemű. Egészséges esetben egymást segítve párt alkotnak és kiegészítik egymást. Ha az egyik túl nő, a másik visszaszorul. Ma viszont a már nem kiegészítőnek, hanem rivalizálnak egymással.

A természet a két nemet a faj továbbélése miatt teremtette. Mindkettőjüknek más a feladata, ezért más a vezérlő programja is. Ahhoz, hogy az egyiket nősténynek mondjuk, kell a hím is, hiszen az elnevezés valamilyen eltérést megfogalmaz meg. Ha nincs az egyik nem, akkor a másikat egyszerűen csak „embernek” neveznék. Amikor eltűnik a férfi, akkor szűnik meg a női létezés

is.

Az élőlényeknek fajuk továbbélését biztosító párosodásához a természet „előjátékokat” talált ki. A hímek tuskodása, a tollak mutogatása, a násztáncok, mind lehetőségek, hogy a nőstény kiválaszthassa az életképes, erős genetikájú hímeket, hiszen a faj érdeke a legjobb gének örökítése. A természetben az aktus ugyanis egyik félnek sem okoz örömet. A természet nem „bedug-kihúzza” ok és cél nélkül! Ez alól csak a mi szexuális életünk képez kivételt.

Az emberi nemi élet test és lélek különleges elegye. A szaporodási feladatokat is ellátja, ám rendelkezik egy örömszerzési funkcióval is! Eltérő érzékenységben, de testünk teljes egésze erogén zónának, nemi ingert keltő területnek számít, melyben vannak kiemelt részek is. Az állatvilághoz képest a nőknél találjuk a legnagyobb eltérést. A csikló és környéke csak és kizárólag az ő adottságuk. Az életben semmi nincs ok nélkül, tehát ez sem! Egyetlen feladata a lelki élvezet megszerzése. Férfiak sokaságának téveszméje, és erre a pornófilmek sajnos ráerősítenek, hogy a nő számára a hüvely izgatása, azaz a hímvesztő benne való mozgatása okozza a legerősebb szexuális ingert. Tisztelt Urak, tessék felébredni! A csikló a nő lelkéhez vezető egyik leghatásosabb út, amely csak kedvességgel és kényeztetéssel járható.

Mindig jó volt, de ma se!

A szex fontos személyiségfejlesztő tevékenység. Ahhoz, hogy a lelki élmény teljes egészében létrejöhessen, hogy az aktus két személyiség egyé válása legyen, meg kell tanulni a másikra figyelni, annak eltérő adottságait figyelembe venni. Az emberi szex ugyanis az érzelmekről szól.

A két nem teljesen más feladatot vé-

gez a faj fenntartására irányuló tevékenységben, ezért aztán másfajta vezérléssel is rendelkezik. Hagyományosan az élet továbbvitele a két nem párosodásával, és a petesejtnek az ondóval való megtermékenyítésével valósul meg. Ebben az egyik fél átadó, a másik befogadó. Az egyiknél kell az aktivitás, a másik akár egyetlen mozdulat nélkül is részessé válhat. A közönség megtörténte után viszont az utód növekedésére a férfiak már semmilyen közvetlen hatása nincs. A nő munkája, hogy kihordja és megszüli a magzatot. Ebben egyedül csak magára számíthat. A másik fél támogatása csak lelki és anyagi

lehet, bár ezek elengedhetetlenek.

Évezredek keresztül ez az alapvető biológiai, genetikai szükségszerűségeken alapuló kettősség szabta meg nő és férfi együttélését. Figyelt a két nem eltérő adottságaira, és eléjük lehetőségeik szerint megvalósítható feladatok megoldását tűzte ki célul. Kevés, történelmi kényszertől eltekintve a lányból nő és anya, a fiúból férfi és apa lett. A nő szült, nevelt, gondozott és összetartott. A férfi nemzett, védett és ellátott.

A csoporton belül a nemi jegyek továbbvitele leginkább a látott példák alapján valósul meg. A gyerek úgy tanulja meg saját nemi identitását, pár-

kapcsolati, társadalmi, munkavégzési, döntési helyzetét, hogy ellessi az őt körülvevőktől. Hogy a lányból nő legyen, kell a férfi jelenléte. Hogy anya lehessen, apát kell látnia, és így tovább. Persze férfi és apa nélkül is nővé, anyává válik, csak nem tanulja meg a kapcsolatok jó működtetéséhez szükséges technikákat. Ugyanez igaz a fiú férfivá válására is. Mindkét nem tevékenységét látva rögzülnek a saját szerep határai.

Az egyedül nevelt gyermek nemére jellemző programja tanult részét rosszul sajátítja el. Nem is tanulhatja a helyesét, mert rossz az „iskola”. Aki nemi identitásában, vezérlő programjában zavarokkal küzd, sokkal inkább hajlamos a „mássá válásra”. Ez ma nagy előny a politikának, gazdaságnak és a médiának, hisz a deviánsok jobban elérhetőek például fogyasztási hajlandóságukban.

A két nem testi adottságokkal és lel-

létből adódóan pedig megnövekszik a mindennapokban amúgy is meglévő nem vágy. A fékek lazulásával beindul a természet, és máris egymást ölelgetik az emberek!

Milyen a jó szex? Jó!

Milyen a jó szex? Szocializációja, ismerete, tapasztalata és vágyai alapján erre mindenki más és más választ ad, ám a modern nők és a férfiak vélekedése nagyon eltérő a témáról. Nem csupán a szexualitásban betöltött szerepük mássága, hanem a testi és lelki eltérősük torzulása miatt is. Abban megegyeznek, hogy egyikük sem sokat tud saját magáról és a másik vágyiról.

A nemiség a lélek és a test egységéről, a kettő együtteséből származó boldogságérzetről szól. Mint mindenben, ebben is a lélek kell, hogy elsődleges szerepet játszhasson. A vágy képes arra, hogy a testet olyan állapotba hozza, hogy minden porcikájával részt vegyen az örömszerzésben. A lélek nélküli kapcsolat, legyen bár technikaileg profi módon kivitelezve, töredék értékét sem hordozza a teljes lélekkel átélt aktusnak.

Ahhoz, hogy valaki válaszolhasson a kérdésre, előbb magával, adottságaival és lehetőségeivel kell, hogy szembenézzen. Szexuális kapcsolatukban egymásra figyelők gyakran kérdezik társuktól: Hogyan csináljam? Hogyan szeretném? Könnyű válaszolni, ha a kért ismeri saját testét és lelkét. Lehetetlen azonban, ha minderről halvány fogalma sincs. Nem mondhatom, hogy mi a jó nekem, ha nem tudom, hogy mi a jó nekem! Senki nem születik tehetséges szeretőnek, de mindenki rendelkezik az azzá válás képességével. Hogy kiből mi jön elő, milyen tudásra tesz szert, az minden máshoz hasonlóan szintén tanulás következménye. Ha a gyereket nevelő közeg természetes módon, nyitottan éli meg a nemiséget és értékén kezeli azt, a tanulás könnyű lesz. Ha viszont bigottan, álságos módon, titkolódzva és hamis színben feltüntetve hallgatja el a témát, akkor nehéz úgy megélni, ahogy azt a képességek lehetővé tennék. Örömförás, éltető energia helyett lelki és testi bajok okozója lesz. Összekapcsolás helyett szétválasztás.

A régi távol keleti, csendes óceáni és afrikai, amerikai népek gyakorlatában mind a nők, mind a férfiak megtanulták a testüket. Arra használták a nemiséget, amire való: utódnemzésre és akár ettől teljesen független örömszerzésre. A jó szex ugyanis összekötő kapocs. Ahogy két lélek sem feltétlenül alkot egymást kiegészítő párt, ugyanúgy a nemi vágy sem mindenkivel okoz teljes kielégülést.

A XXI. század elejének fiataljai számára nehéz jól megélni a nemiséget, hisz a mindennapokból pont az tűnt el, ami nélkül pedig felét sem éri: a lelki élet lehetősége. A test magányosan is edzhető, fejleszhető, de ezt a lélekkel lehetetlen megtenni. A tizen-, huszoneves kor még nem adhat annyi alapot, amelyből az élet egyénileg is tovább gondolható. A média olyan életmódot sugall, amelyben nincs helye az érzelmeknek, a szellemnek, csak az anyagiaknak és a testnek. A közösségek felbomlása, vagy most már meg sem születése azért következett be, mert eltűnt az empátia és a tolerancia. E kettő hiányában viszont fel sem merülhet a „Te hogyan szeretnéd?”, a „Neked hogyan lenne jó?” kérdések megfogalmazódása.